

07.02.2005 №23(2955)

APXIB :: Парк культури

- У НОМЕРІ
- Події
- Львів
- Спорт
- І наостанку

ОПИТУВАННЯ

Як ви оцінюєте перші кроки Президента Ющенка?

- Схвалюю їх
- Про це ще зарано говорити
- Перші кроки завжди непевні
- Крок вперед – два назад
- Мені все одно

голосуємо

APXIB

лютий 2005

04/ №22(2954)

03/ №21(2953)

02/ №20(2952)

01/ №19(2951)

ПОГОДА

Не удается обработать связанный рисунок. Возможно, этот файл был перемещен, переименован или удален. Убедитесь, что ссылка указывает на правильный файл и верное разрешение.

ГРОШІ

USD/UAH HBY

5.3010 07.02

0.0003+

Не удается обработать связанный рисунок. Возможно, этот файл был перемещен, переименован или удален. Убедитесь, что ссылка указывает на правильный файл и верное разрешение.

Не удается обработать связанный рисунок. Возможно, этот файл был перемещен, переименован или удален. Убедитесь, что ссылка указывает на правильный файл и верное разрешение.

Не удается обработать связанный рисунок. Возможно, этот файл был перемещен, переименован или удален. Убедитесь, что ссылка указывает на правильный файл и верное разрешение.

«Казкова» диктатура

27.01.2004

Учні Романа Віктюка билися між собою, як вовки

Фото Ярослава ЧУХА
Оксана КЕРИК

Стара п'єса на новий лад.

За словами режисера, він модернізував сюжет, зробив його більш казковим та романтичним і адаптував до нинішньої соціальної та політичної ситуації. Прем'єра вистави відбулася у Першому українському театрі для дітей та юнацтва.

На поверхні сюжету - відома казка про Дракона, який тероризує місто і щороку забирає собі одну з його найгарніших мешканок. Цьогоріч його обраницею стала Ельза. Ланселот має намір врятувати дівчину, але місцева влада, яку цілком задовільняє таке становище, всіляко йому перешкоджає. Бургомістр навіть намовляє Ельзу вбити свого визволителя. Та кілька мешканців таємно забезпечують Ланселота зброєю (шапкою-невидимкою, килимом-самольотом тощо), і він вирушає на бій. За сутичкою зацікавлено спостерігають усі мешканці міста. Водночас про хід поєдинку людей інформує прес-служба Дракона. Мешканці міста бачать, як Дракон у небі потроху втрачає сили, але його піарщики запевняють, що це не так. Мовляв, одна голова (в той час коли дві Ланселот відрубав) - це краще, ніж три, бо легше оборонятися, а підтиснутий хвіст - просто тактичний маневр, а не втеча. Врешті-решт настає кульмінаційний момент - Дракон здоланий. Здавалось би, добро от-от має взяти гору, та у час загального піднесення владу в свої руки бере Бургомістр. Він проголошує себе Президентом «вільного міста», запевняючи, що це він подолав Дракона. Диктатуру Президента мешканці зносять так само покійно, як і правління Дракона. А Ельза тепер повинна вийти заміж за Президента. Проте у день їхнього весілля з'являється Ланселот, який весь цей час у горах загоював рани. Він визволяє Ельзу, а водночас й усе місто.

Євген Лавренчук встановив на сцені три телевізори та екран для проектора, які давали зрозуміти глядачам, хто і що є тим Драконом в наші часи. Хто зробив людей «безрукими, безногими, глухоними, дірявими, продажними, і, врешті, мертвими». По телевізору йшли уривки новин різними мовами, політичні промови Президента України, кадри війни в Іраку.

Євген Лавренчук задіяв у своїй виставі молодих акторів-аматорів. На його думку, вони грають «більш автентично, бо є ближчими до природи». Вчора він повернувся до Москви. У Львові він і так затримався на місяць довше, ніж планував.

- У мой московській квартирі є календар, де усі заплановані зустрічі

НОВИНИ

06.02 21:56
Папа Римський показався у вікні лікарні

06.02 20:43
Курсанти отримали гуртожиток

06.02 20:43
Нове управління старий штат

06.02 20:18
За шлюбну зраду – 10 років ув'язнення

06.02 20:18
Білий дім шукає кухаря

06.02 20:17
Рік до дембеля

06.02 20:17
Ватиканський гість – шеф Інтернету...

06.02 20:16
Президент – на батьківщині

06.02 20:15
Пошуки моряків припинили

розписані до 2006 року буквально по днях, - розповідав він кореспонденту «ВЗ». - Та через Львів я вже вибився з графіку на місяць. З львів'янами як режисер побачусь у квітні цього року. Поїду до Києва на театральний фестиваль «Березілля», після чого привезу до Львова виставу Польського театру в Москві (Євген Лавренчук є засновником цього театру, - О.К.) «Сніг» за твором Станіслава Пшибишевського.

Свою режисерську кар'єру не збираюся пов'язувати з жодним містом чи театром. На мою думку, репертуарний театр - ув'язнення для режисера. Мене більше влаштовує бути вільним.

- А тобі не здається, що твої вистави наразі "приречені на успіх" тільки тому, що ти - улюблений учень Романа Віктюка?

- Під тінню великого дерева нічого не росте. Я взяв все краще з того, що можна було взяти від Романа Григоровича, і все. Не став працювати у його театрі, бо там був би приречений. Мені самому дуже приємно експериментувати, працювати з молодими акторами.

- Яке враження справив на тебе Віктюк як педагог?

- Пригадую перше заняття. Віктюк прийшов і одразу сказав, що «мізансцена уроку» поставлена неправильно. От зараз він сяде на місце учня, а ми - на місце вчителя, і тоді він послухає, що ми йому скажемо. Перший урок пройшов у повній тиші, другий також... На третє заняття ми вже принесли йому свої заготовки і сказали, що конкретно хочемо робити. За п'ять років науки у режисерській майстерні Романа Віктюка в ГІТІСі я не почув від нього жодної термінології, жодної фрази з системи Станіславського, жодного тезису... Він просто скеровує думку своїх учнів у певному напрямі, відсікаючи непотрібне.

Я познайомився з Віктюком у Львові кілька років тому. Вважав, що це єдиний режисер, який може мене чогось навчити. І згодом п'ять років у цьому переконувався.

- Як ваші однокурсники уживалися разом? Десять творчих особистостей - на такій невеликій площі.

- Ми навіть билися між собою, як вовки! До того ж перші три роки працювали один з одним як актори. Я змушений був грати в етюді свого партнера, якого просто не терпів. Це були справжні тортурі! Але якщо б я погано зіграв у його етюді, він потім мстився б мені тим самим. Я був першим, хто звернувся до студентів з консерваторії і запросив їх грати у своїх виставах, бо не міг більше працювати з колегами. Потім і решта відмовилась від співпраці один з одним, і почали запрошувати інших людей.

На фото: Герої вистави виконують іспанський танець.

обговорення (1)

версія для друку